

[Bjørn Westh]

i værk, ikke svarer til det mandat, ministeren havde fra Markedsudvalget.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg stillede ministeren det konkrete spørgsmål, hvordan ministeren ville administrere dette, at man i Danmark fik indflydelse så betids, at det ikke var noget, der blev besluttet i EF, som man herefter havde at rette sig efter i det danske Folketing. Den problematik om at komme ind i tide synes jeg at vi må være opmærksom på, ikke mindst da man jo kan beslutte disse forordninger, som man så er forpligtet til at følge i det danske nationalparlament.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

De enkelte EF-retsakter vil på sædvanlig vis blive underkastet den danske beslutningsproces. Der ligger ikke noget nyt i det forslag her, det er udmøntningen af det én gang vedtagne. Det er Markedsudvalget, der har indseende med tingene.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg synes, ministeren skulle svare på spørgsmålet: Hvis der er en EF-forordning, som vi er pligtige til at gennemføre, men den indeholder forskellige muligheder for gennemførelse, hvilket meget ofte er tilfældet, mener ministeren så ikke, det ville være rigtigt, at ministeren orienterede Folketinget om, hvilke muligheder der var, og rådførte sig med Folketinget, inden beslutningen blev truffet?

Det her er en ministerbemyndigelse. Det behøver ikke altid at være den samme minister, der sidder, det kan være en minister fra et helt andet parti, der vil komme til at administrere denne ordning. Hvilken måling vil Folketinget have med, på hvilken måde disse meget generelle forordninger vil blive ført ud i livet? Jeg vil gerne bede ministeren besvare: Hvordan vil ministeren sikre, at bemyndigelsen ikke bliver misbrugt til en fortolkning af forordningen, som Folketingets flertal i givet fald ikke vil være enig i?

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Hvor der er tale om variationer ud over det betydningsløse, ville jeg føle, at det var rimeligt både at orientere og hente rådgivning i folketingsudvalget.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg føler mig ikke overvældende sikker i forhold til ministerens svar, og jeg vil rejse dette spørgsmål i Folketingets Sundhedsudvalg, så vi får større klarhed på det.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for det positive svar: det, der ligger ud over det ubetydelige, vil blive forelagt Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 195:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (Reduktion af den støtteberettigende boligudgift, nedsættelse af urimelige huslejer).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

(Fremsat 23/2 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Så fik vi endelig sandheden frem: regeringen, Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti ønsker i fællesskab at tage over 1 mia. kr. fra de svageste stillede.

Egentlig burde jeg have startet min tale med at rose ministeren. Efter en meget håbløs debat her i salen den 30. januar, hvor end ikke boligministeren havde styr på, hvad regeringen ville, er det trods alt rart, at ministeren efterfølgende er kommet til fornuft.